

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LYPTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

Directorii:
DRAGOȘ PROTOPODESCU
TOMA VLADESCU

Redacția și Administrația:
BUCUREȘTI
Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcția Administrația 4-83.82
Redacția 4-84.34

ABONAMENTE:
Comune urbane: 1 an Lei 700
6 luni 350
3 luni 175
Comune rurale: 1 an Lei 600
6 luni 300
3 luni 150

I. C. Cătuneanu

A murit savantul I. C. Cătuneanu, profesorul de drept roman la Universitatea din Cluj. Vestea asta aști citit-o în puține zile și nu știu dacă v-a emoționat mai mult decât oricare altă deces — fiindcă și moartea omului asta a fost tăcută ca și viața lui, ca o viață de muncă. Nu era niciun șmăgălaș, el, nicio tresărire care să trădeze neliniștea — dela paoalea îngrijorătoare a figurii, până la cuvântul lui stins și până la gestul lui care era inflexibil discret.

Când se urca la tribuna Camerei — căci de vreo 10 ani a fost tot timpul în Parlament — atunci el citia totdeauna o expunere doctrinară de pasionată analiză politică și discuta la masa sa în I. C. Cătuneanu un colaborator de o lămpărie de gând, de o distincție, de o luciditate impecabilă, care nu se vor mai regăsi ușor. Glasul lui, urmând firul logic al expunerii pe care o făcea, se încălzea adeseori de revolta care totuși nu ajungea niciodată până la extremitatea incită. Pentru cei cari iubesc gălăgia și farsa retoricii I. C. Cătuneanu, desigur, era un orator plătios — și e drept că atunci când vorbea el cel mai mulți preferau să lăsa din sală și să caute în șuelele dela bufetă desfătări mai parlamentare. Cum ar fi putut să intereseze pe toată lumea deputatul acesta palid și reținut, care se pricepea atât de puțin în marile afaceri ale zilei, și care și încălca totdeauna pledoaria lui națională de un gând stăruitor, obsedant, dar tot atât de îndăstiat pentru democrație? I. C. Cătuneanu documenta — acesta e chiar cuvântul — instruirea neamului nostru, o arăta în toate formele ei și denunța — academic — acest straniu complot de simulare organizată care a fost permanent politica partidelor noastre. Nu era violent în discursurile lui I. C. Cătuneanu decât numai ceea ce denunța el, realitățile, faptele, toate datele acestea ale problemei naționale pe care el le studiasse îndelung și pe care, de câteori l-am privit, simțiam că nu le putea rosti decât suferind.

Vam spus că cel mai cuminț rămaneu să-l asculte, în incintă. Dar Cătuneanu ar fi vorbit și numai în fața seanelor goale, în fața pereților. Dădea sentimentul aproape martir, că nicio indiferență nu-l ar fi oboșit. El era un misionar resemnat în fața urechilor surde. Și când cobora dela tribuna apoi, parca s'ar fi ca n'ar plecat mai curând, el se retrăgea ca o umbră, ca să nu deranjeze pe nimeni, strângând, în soapătă aproape, mâinile — puțin —, — ce i se întindeau.

Privind atât de modest și retras, așa de resemnat și tăcut, cine ar fi spus totuși că omul acesta a desfășurat o activitate pe care puținii au avut-o atât de intensă și de binefăcătoare? El a fost lângă A. C. Cuza cel mai nedeslușit și mai credincios tovarăș — a fost dintre cei cari erau la început, cari n'au plecat niciodată și cari au rămas până în ceasul dela sfârșit.

Impreună cu Valer Pop, actualul ministru de Industrie și cu Valer Roman — stili, care a fost ministru — I. C. Cătuneanu a înființat la Cluj Actiunea Românească mare revistă de doctrină. (pe lângă Libertatea vrednicului părinte Moța care se confundă cu toată protestarea naționalistă a Ardelenilor), ducând astfel peste munți, cu vast material de gândire, toate frământările și preferențele care domină spiritul public de azi.

În 1923 împreună cu A. C. Cuza și cu N. C. Paulescu, I. C. Cătuneanu se găsește printre fondatorii Ligii apărării naționale creștine.

Seoate apoi, la Cluj, o nouă revistă, înfrățirea românească: pleaseră câțiva prieteni, veniseră alții.

Traduce în sfârșit și el Protocoalele inteligenților Sionului, unde găsește noul temeliu pentru lupta lui.

Profesor de drept roman, deputat aproape în toate legislaturile după război, unul din cei mai activi gânditori ai ideii naționale și propagandist al ei.

Despre mortul acesta sunt sigur totuși că n'are să se vorbească mult. Nu se face șmăgălaș pentru atât. A murit un om de adevăr, un om de bine, un om pasionat de bine! Dar lumea noastră de afaceri, de scandaluri, de tot felul de întreceri, n'are timp să se oprisească niciun minut.

Ca unul însă care l-am cunoscut puțin, și l-am simțit poate încă mai mult, știu o clipă lângă mormântul acesta tăcut ca o viață, și mă gândesc că în buna care l-a învins timpului nu va fi fost mai puțin suferința unui neam, totuși, — pe care I. C. Cătuneanu a spus-o până în ceasul când n'a mai putut vorbi.

TOMA VLADESCU

„Ce va zice Evropa“?

Cine cercetează viața publică românească începând de la 1848 și până la război va descoperi un fenomen ciudat, grăia permanentă și obsedantă a conducătorilor noștri de „Ce va zice Evropa“. Orice articol apărut în presa pariziană, orice încredințare de sprânceană a vre-unui reprezentant diplomatic, avea darul să sperie pe cel mai puțin din oamenii noștri politici — nu pe toți — și să-i determine a căuta prin toate mijloacele să reîntre în grația Europei. Sufeream de un complex de inferioritate explicabil în oarecare măsură. Eram mici, eram slabi, eram înconjuși de imperii colosale.

După războiul de întregire situația faptei s'a schimbat. Suntem o țară egală Italiei ca întindere, avem douăzeci de milioane de locuitori, suntem posesorii unor imense bogății latente, am putea avea o armată puternică. Totuși situația psihologică nu s'a schimbat. Conducătorii noștri sunt stăpâniți de același complex de inferioritate. „Ce va zice Evropa“ a fost înlocuit cu „Ce vor zice marile națiuni aliate“ și toate merg — pe vânt „Europă“, ca și mai înainte.

Între clar și se învârtă încă acest limbaj de cârmă cinoasă care, prin nămele, prin situația, prin personalitatea sa ar putea foarte bine să fie un șampion al spiritului de independență în politica externă românească.

Acasă politica externă românească se îndreaptă de câțiva vreme pe căi bune. Nu ne mai prăpădim de dragul Rusiei, avem relații mai bune cu Italia — semnificativ faptul că cu ocazia vizitei Soveranilor Italiani la Budapesta nu s'a rostit niciun cuvânt care ar fi putut jigni România — în sfârșit, economiei noastre, am restabilit relațiile cordiale amicale cu Polonia. Viziile d-lui Victor Antonescu la Varșovia, ur-

Strigoii Iașului

Iată crima care o pe cale să se înapătească.

Și care suntem siguri că se va împlini. Pentru că nu e oare decât bunăvoință și înțelegere: câteva sute de mii de lei, Sală pentru Pantheon există; o vestită Sală Gotică dela Iași. Cele două-trei sute de mii de lei, le va da, ca cea mai ușoară pomână, guvernul dela București, pentru a amâna pe ramolii dela Iași, cărora nu le-a dat și nu le va da niciodată altceva nimic pentru chinul lor, trebuie vili ale orașului acela sacrificat.

Dar dacă motiunea dela Athenaeum și steapă agitație isănească nu rezolvă nimic din adevărata problemă a Iașului, ce redeschid însă o altă problemă, tot atât de gravă, pentru a-i oferi celor mai semnificative probleme dela decompunerii sufletelor a intelectualiilor, despre care am mai spus altă dată, că e problema cea mai chinătoare în actuala noastră frământare ale sufletului românesc.

Iată unde au ajuns intelectualii Iașului, acești solenni ofițieri ai alicei, acești prelungiți decadenți, acești oameni vâlniți și sterpi,

Rezumând în câteva cuvinte, cele scrise până aici în jurul CAZULUI STERE, am văzut:

Că s'a urzit un veritabil și monstruos complot, cu scopul de a reabilita trădarea și de a facilita recrutarea de trădători în Tăra Românească; acest complot a fost cu îndemnare camuflat sub paravanul numelui lui STERE, vestitul trădător de neam din timpul războiului re-întregirii românești.

Că acei ce încearcă a reabilita trădarea și a frânge astfel în cântecul de pace unitate de simțire și de acțiune a nației, SUNT EXACT ACEIAȘI OAMENI CARI AU FĂCUT DIN PROFESORUL UNIVERSITAR ROMAN C. STERE UN HOIT TRĂDĂTOR, UN TRĂDĂTOR INFAM, O IUDA LAMEN-TABLA. Sunt, adică, ovreii din presă.

Am ilustrat aici, cu citate copioase din opera trădătorului laui CONST. STERE și a regisorului său criminal BURAH BRUNSTEIN, toate afirmațiunile avansate mai sus. Și dacă ne va ajuta Dumnezeu, vom examina pe larg întreaga problemă, într-o broșură anume consacrată.

Paul Mihail

M. S. Regele, d. Moscicki și Marele Voievod Mihai primind defilarea trupelor în fața Palatului Regal

Un moment... de ingratitudine

Ziarele anunță că un comitet pentru ridicarea unui monument aviatorului Romeo Popescu a cerut unei Primării din sector să-i rezerve o piață publică în acest scop.

Gestul apare cu atât mai mișcător și mai semnificativ cu cât abia eri am avut sărbătoarea aviatorilor lor.

Între atâția martiri ai aviației Romeo Popescu înseamnă cariera cea mai strălucită și culmile cele mai înalte atinse aici de eroismul și de iscusința românească.

Romeo Popescu pe care, cum este firesc, o lume întreagă de invidioși dinăuntru au încercat să-l diminueze, a fost cel mai prețios și cel mai admirat din aviatorii noștri, de cât re strălucirea imparțială și drept judecătoare.

Este dar spre onoarea țării că s'a găsit o mână de oameni care să nu-l uite și care să fie preocupati de a perpetua memoria lui.

Dar — de ce oare în țara noastră — în țara noastră — care s'a scutrit frumusețea tuturor lucrurilor? — în același timp domnea rădăuă la Romeo Popescu este obligată de creditori să-și vândă chiar zilele acestea casele care îi constituie averea personală, pentru a plăti datoriile ipotecare făcute pentru a-și ajuta eroicul și vrednicul său soț în organizarea raidurilor care au idmit lumea și a făcut cinste ariilor românești. Și nimeni din cei puternici nu se găsește ca să poată împiedica această rușine?

Va auzi oare cineva?

VESTITOR

Procesul trădării

Hidoasa victorie a trădătorilor

de NICOLAE BOGDAN

Acum vom aborda într-un iur- iur rapid, aspectul cel mai actual și mai dureros al faptelor, întrebându-ne din capul locu- lui: cum de s'a putut ajunge la această situație absurdă, de ne- conceput, la omagierea publică a trădării aici între noi, la ridi- carea ei la rangul de mit social și național, exact în vremea când de jur — împrejurul nostru toate popoarele se gătesc bărbătește de luptă, concentrân- și toate puterile, sub semnul înălțării morale și al desăvârșitei unificări naționale? Și mai ales, cum de au scăpat nesancți- onati criminalii și trădătorii din timpul pătimirii noastre națio- nale? Întrebări de un conținut tragic și de un interes capital, fiindcă un răspuns chibzuit, în- în nota adevărului și a obiecti- vității ne va livra întregul se- cret al înfrângerii și al dezast- relor noastre de astăzi.

Dar tocmai pentru că e de o atât de înaltă importanță, răspunsul în chestiune nu poate fi formulat în două-pori, ci cât mai explicit cu putință.

Așa dar: trădarea a ajuns la noi un fel de instituție permanentă, o cursă infernală pusă în

calea tuturor celor slabi de in- ger, grație în primul rând gre- selelor uriaș pe care am săvâr- sit-o nesăcunționând așa cum se cuvenea pe trădătorii din ti- mulul războiului. Pe adevărații trădători, bine înțeles, nu pe instrumentele lor, dar pe adevăra- rații trădători îi cunoaștem cu toții pentru că i-am numit de atâtea ori: ei sunt jidani, luai în bloc.

La dreptul vorbind, am săvâr- șit o dublă greșală: ne-am în- versunat, verbal, numai împo- triva instrumentelor ticăloase ale trădătorilor, ignorând ade- sea cu bună știință pe trădătorii înșiși. Căți n'au tunat și n'au fulgerat după război împotriva lui Stere? Căți n'au înțuit în fraze imfantele a un imaginat stăpân al infamiei? Loviturile lor cădeau în gol însă, deoarece ni- cei unul din ei nu pomenise și pe acei cari pregătise trădarea cu mult încă dinainte de răz- boi, spre a o realiza în întregi- me în vreme ce nașunea în- treacă era sub arme. Nimeni nu pomenise de acei ce dezertau în masă la inamic; de acei ce, în

calea tuturor celor slabi de in- ger, grație în primul rând gre- selelor uriaș pe care am săvâr- șit-o nesăcunționând așa cum se cuvenea pe trădătorii din ti- mulul războiului. Pe adevărații trădători, bine înțeles, nu pe instrumentele lor, dar pe adevăra- rații trădători îi cunoaștem cu toții pentru că i-am numit de atâtea ori: ei sunt jidani, luai în bloc.

La dreptul vorbind, am săvâr- șit o dublă greșală: ne-am în- versunat, verbal, numai împo- triva instrumentelor ticăloase ale trădătorilor, ignorând ade- sea cu bună știință pe trădătorii înșiși. Căți n'au tunat și n'au fulgerat după război împotriva lui Stere? Căți n'au înțuit în fraze imfantele a un imaginat stăpân al infamiei? Loviturile lor cădeau în gol însă, deoarece ni- cei unul din ei nu pomenise și pe acei cari pregătise trădarea cu mult încă dinainte de răz- boi, spre a o realiza în întregi- me în vreme ce nașunea în- treacă era sub arme. Nimeni nu pomenise de acei ce dezertau în masă la inamic; de acei ce, în

Acum vom aborda într-un iur- iur rapid, aspectul cel mai actual și mai dureros al faptelor, întrebându-ne din capul locu- lui: cum de s'a putut ajunge la această situație absurdă, de ne- conceput, la omagierea publică a trădării aici între noi, la ridi- carea ei la rangul de mit social și național, exact în vremea când de jur — împrejurul nostru toate popoarele se gătesc bărbătește de luptă, concentrân- și toate puterile, sub semnul înălțării morale și al desăvârșitei unificări naționale? Și mai ales, cum de au scăpat nesancți- onati criminalii și trădătorii din timpul pătimirii noastre națio- nale? Întrebări de un conținut tragic și de un interes capital, fiindcă un răspuns chibzuit, în- în nota adevărului și a obiecti- vității ne va livra întregul se- cret al înfrângerii și al dezast- relor noastre de astăzi.

Dar tocmai pentru că e de o atât de înaltă importanță, răspunsul în chestiune nu poate fi formulat în două-pori, ci cât mai explicit cu putință.

Așa dar: trădarea a ajuns la noi un fel de instituție permanentă, o cursă infernală pusă în

Nu! Oamenii mari trebuie să doar- mă acolo unde istoria i-a pus să doarmă și unde istoria a făcut via- ță din moartea lor. Ștefan trebuie lăsat la Putna, Mihai la Mănăstirea Dealu. Vă dați seama ce crimă e să faci Pantheon la Iași, adunând în înțelese de muzeu, oseminte, și lăsați Bucovina văduvă de mor- mântul viu al lui Ștefan! Ce crimă împotriva însăși a afirmării noas- tre românești în înfătușirea acelea amenințată! Ce crimă împotriva is- toriei, a legendei, a vișului, a vișiei!

Și intelectualii legeni asta doros- cu toate puterile sufletului lor alei și stăp. Se abucinau neamul acesta, se chinu Iași în ceea ce mai are ca ultimă sarcină ale vi- tării autohtone, o tragică problemă de viață se pune acolo și intelec- tuali vor... Pantheon!

D. Grigore Popa amintește ne-

In apărarea culorilor noastre

Scrisoare deschisă d-lui Tilea

Am scris acei, mai deunăzi despre fotbalul nostru. L-am privit prin unghiul însușilor, cum și defectelor lui de rasă, așa mai ales cum ele se evidențiază în cele două echipe tipice: Venus și Unirea Tricolor.

Intimparea, ca s'o numim deocamdată așa, face ca din aceste echipe, una să fie nu mai puțin infimă, cealaltă, nu mai mult decât ulimă, în Divizia Națională.

O întrebare se impune atunci: cum se face că din două echipe așa de românești, una să fie clasificată cu atita strălucire, cealaltă, cu atita durere?

Întrebarea se agravează dacă luăm din puștin recentul trecut. Ei ne va vorbi de o amelioreare ascensivă a lui Venus, și de virtuozități tot atât de rapide ale Unirii Tricolor.

Nu mai că Unirea Tricolor, favorita de pînă eri a celor mai aprigi cunoscători de foot-ball, s'a înfățișat de odă cu un an proat. Înfrîngeră ei de către Ripensia anul trecut, în ultimele două minute, după ce fusese smechera echipă ungară tot timpul în șah, l-a produs o demontare ce parecă s'a prelungea și peste vară. Un debut cu ghinion anul acesta, și o acerbă criză intestinală, a ținut-o mai departe într-un fel de convalescență.

Dolul lanternei a început să-i treacă prin față. Aprins ca un taur de basmau roșie, bolnavul a încercat câteva ridicări, de sfîrșit de sezon. Matchul 8-4 cu Universitatea din Cluj, și 2-4 pe arena Venus, cu campionul național, în pînă dezavantaj de teren și psihologie, au arătat și celor mai urșuzi detractori al lui că invalidul cedează greu.

Vreau să spun: e cu Unirea Tricolor mai mult o psihoză. Cu materi- rialul ei omeneșce, care la Venus ar fi dat calificări pentru cele mai frumose cupe, la ea această echipă se ceartă și înfrînge. Unirea Tricolor o o echipă bună în deurtă, însă tot adevărul și toată crima ei.

În ea se găsește potențial cel mai mari, sau egali cu cel mai mari jucători ai noștri. În ea e un clan care nu-l alurea, și chiar dacă ar fi, nu trebuie stins.

Să ne mai amintim că Unirea Tricolor e printru puține echipe ro- mânești crescute prin ea și din ea însăși. Ea n'a furat cu bani, ca alte echipe, el l'a furat. Dacă ar fi avut, ar fi avut tot un milion lui Bogdan și încă unul lui Petrică, și nu plece anul trecut.

Da, dar acești jucători — oriunde ar fi — sint și rămin ai Unirii Tricolor. Sint seala ei, sint produsul ei. Un grajd mi se pare prin prăsilă contează, nu prin faptul că armăsarii ei luptă la Băneasa sau Londra. Unirea Tricolor — e un grajd admirabil, de stil și de clan și de vitalitate, al fotbalului românesc. Cite echipe se pot mîndri cu aceasta, cite echipe se pot mîndri cu juniorii ei, dovadă peremtorie că Unirea Tricolor e o genă și o personalitate.

Concluzia clasificarea ei de anul acesta e o multiplă minune. E o minune la fotbalul lui, joce cu cele mai mari caprii și sur- prize. E o minune a publicului, care admira Unirea Tricolor dar n'o susține niciodată. (Ungurii... ah, dacă ar fi un Ungur printre ei!). E o minune a sistemului de Divizie, cu defectuositate recunoscută. E, în sfîrșit o minune a norocului, fiindcă norocul e noroc!

Dacă e în derută, Unirea Tricolor trebuie seacă din derută. Dar cum? Seofind-o din Divizia A? Ca să vină în loc, cine? Vulturii dela Lugoj? Răieți bun, acești rominași, dar mai au de așteptat. Ungurii dela Bala Mare? A.C.F.R.-iștii dela Brașov? După clasificare, aceștia ar trebui să intre. Și numai gîndul că echipe cu performanțe atît de primare ar putea înlocui pe Oboreni, arată că defectuos e sistemul, ce tîră e norocul — mai ales cînd se cheamă și Belis!

Cînd norocul ne rectifică pe om, e riudul omului să rectifice norocul. Acest om ești d-ta, iubite și stimate domnule Tilea.

Unirea Tricolor nu poate trece la Divizia B. Jocul ei, tehnica ei, personalitatea ei, produsele ei în fotbalul românesc, de mult au depășit Divizia B, de mult au consacrat-o Diviziei A.

Divizia A trebuie deci mărită cî în două echipe, ca Crișana și Unirea Tricolor. E rugămîntea pe care tot ce are mai bun fotbalul românesc o face prin noi d-lui Tilea și ministrului Gabriel Marinescu, factor con- stitucional într-o chestiune așa de vitală pentru sportul pe care-l iubim.

DRAGOȘ PROTOPODESCU

Bietul material uman...

E curios că de mică înțorțanță îi a- cordă oficialitatea românească materi- alul uman.

Dăunăzi, patru gemeni dintr-o comu- nă tuloveană au trebuit să moară pen- truc nu se găsea nici un medic în o- proșiere, iar Sămbăla trecea zecă fe- fișe și-au pierdut viața din cauză că însoțitorii, cărora le fuseseră încredin- țate bielele victime, au găsit de cuibă- șit să-i trănească o beție stil Dr. N. Lupa, în loc să supravegheze bunul mers al excursiei.

Disprețul care se pentru materialul u- man pe care-l înțalm în mentalitatea oficialității noastre, tare aduce a U. R. S. S., unde omul prezintă mai puțină importanță decît o mușcă sau un di- curs al d-lui Woropilo.

Începerea analizei școlare aduce apro- pe întotdeauna nemorocul de acest fel. Copiii, dormici de odihnă, sunt cărați

încoace și'ncolo, pe zăpușală, pe ploaie sau pe furtună, pe moșto că trebuie să li se arate natura, de parcă ei n'ar cu- noaște-o mai bine decît atîta belfor, cari fac politică în cafele și cheful în cluburile politice.

Indiferența orașului stat pentru om merge atît de departe, încît mii de oame- ni mai plenești și acum din cauza pelagrai, a tiflului și a tuberculozei. Atunci, de ce să ne mai mirăm cî în județul Tulcea patru copii au murit fiindcă medicul se găsea la o distanță de câteva zeci de chilometri și fiindcă sala e mai intrușivă în satele noastre ca pipera în eoul mediu?

Ne amintim de un film american, în care ni se arăta oiașă romanșă la o cel- lular cinci gemeni din Canada. Acu, or fi exagerate ceva regiunile, însă se desprin- de din întregul film atîta înnoțitură pentru noi, încă credem cu toată serio- zitatea că întregul consiliu de ministri ar avea multe de înnoțit în materie de asistență socială, participînd la proce- dia lui în indiferență ce sală de cinema- tograf.

Este inadmisibil ca astăzi, cînd Ro- mania își poate permite luxul să în- trețină atîtea instituții complet... inutile, să nu se găsească mijloace imediate pentru preîntîmpinarea unui caz atât de dureros ca acela din obscura comu- nă a județului Tulcea.

Dar cîte cazuri identice cu acesta sau cu cel dela Pleșina-Doj nu se în- tîmplă în România! Numai că, nefîind atît de interesante, nu se aude nimic despre ele.

Evident, oiașă își urmează ritmul. D. Ion Mihalache e în dilemă, d. V. Po- tăraș face, d. Trancu-Iași corbește, iar d. Dr. N. Lupa bea înainte, bea de se atinge... Ce importanță poate avea pen- tru politicienii oiașă unor copii, cînd nici măcar la național-lărgîrit capii încă n'au drept la vot?

(Continuare în pag. III-a)

Mircea Streinul

Cronica dramatică

TEATRUL COMOEDIA: A. Nielsen: Kontuşovca Palace
(versiune românească de Tudor Muşatescu şi Sică Alexandrescu)

O deosebită comedie a dat drumul în vară Teatrului Comoedia, transformându-se în dulce grădiniş albastru de director, un băiat pe care-l cheamă Sica şi care face teatre cum am face noi flori dacă am fi pomi, şi-ar fi totdeauna primăvară.

Legănăntă între farsă şi vodevil, şi trecând uneori legitim în operă, *Kontuşovca Palace* o vâlpărie a diaframelor.

Corina se ridică peste o năruie rachieră de frontieră ruso-polonă de după război şi un cap de muşcal fenomenal boar care se bălăneşte asupra unei mese de care din când în când se ridică spre a corăci o erandă.

Natasha Polonska ne dovedeşte că, după o noaptea stranie erandă, dar şi o mamă ambiţioasă, care vrea ca fata ei, Verica, prada în perspectivă a ofiţilor, să ajungă la genă la înaltă şi cu timpul cocoană mare (cu ea ca care a «ferit» destul pentru ea însăşi ca să mai sufere şi pentru fete).

Va respinge deci pe soia călătoare oferită de călătorie şi se va opri într-o oază de genă la înaltă asupra beţivului cu capul pe masă, care se mai întâmplă să fie şi prietenul Narischi, ajuns acasă sub bolevici.

Instalati în un mare hotel de Riviéră, nouii călători vor face delirii vicii prin comportări care mai de care mai disonante cu sepa. Până ce fata cade în braţele unui dansator. Ne putem include capul prietenului Narischi când şi găsesc o drăscă abia cordon de printul moarte nitor al lieriei, la sîmle legănat de tango al seducătorului. Paul nu poate fi decât arestat pentru insultă. Se va chema poliţia. Dar ea va descoperi că dansatorul Paul e de fapt fiul adevăratului print Narischi. Cel dat ca atare nefind decât fostul lui servitor, Stepanovici, care după moarte l-a furat atele dar prezervat şi averea.

Neerăgit, amorul drag împotărit, prietenul descoperit la moartea proiectat la mîna fetei, şi Natasha Polonska, chiar dacă devine o simbioză doamnă Stepanovici, tot va vrea faţa prinţesei.

Comedia aceasta, de situaţii grase, cu o mică încetinire pe la mijloc, era atât de bună şi atât de bine jucată de mîna, bunăoară, dar fi, cred, cine ştie ce, e ridicată la un rang bun de inegalabilă speţă de comedie mai mare care e: Timoc.

Trebuie să-i vedeti faţa injectată, părul de un blond ars cu flori şi oprit în mesă protectoră pe dreapta, mustaşa bocnărită de rachi, dăndu-se ca gineri sexagenar sau urcând scările cu betiv sexagenar, bînd pe furie, de frica «princepsului» din sticla de Coloşie şi tocul de ochelari, căsăd la picioarele lui «tălcu» (adevăratul print) sau explodînd clar nevrotic că e numai doamna Stepanovici, şi todeauna dăndu-se pe scenă în bonoma, fericiţi năpădura a jaloşilor victor, ca să nu mai uităm o mare, covârşitoare creaţie.

Despre *Sică Dumitrescu*, stabilită definitiv ca mare actriţă de comedie, nu se poate spune mai mult decât că a fost o resursă delectabilă de ideea parteneră a lui Timoc.

Graţioasă şi nostimă, în cântec şi joacă, cu o rochie frumoasă şi o pălărie care nu mi-a plăcut, această fată de talent, *Marieta Dăscălescu*.

Sylvia Fulda, într-un rol scurt, nouă după o cură de slăbit, dela talie, la capul perfect coafat.

C. Lungu, elegant şi cald, atât de feroc lipsit de vulgaritate caracteristică «amorisilor» noştri.

Să nu-mi uit simpatia: *M. Brungu*, comedia de rasă chiar într-un rol episodic de candidă blazată la aurii şi banii erandărilor.

DRAGOŞ

„Domnia lui Carol I”

În această lucrare, d-nii Mihail Polihronide şi Alexandru Christian Tell acordă o deosebită atenţie situaţiei, pe care tânărul Domnitor a găsit-o în România la venirea Sa în ţară.

Mijloacele de comunicaţie, organizaţia Statului, justiţia, armata, cultura, finanţele Statului, situaţia economică, problema naţională, viaţa politică şi diferite personalităţi ale ei — ne sunt înfăţişate într-un tablou unitar, care ne face să înţelegem mai uşor împrejurările excepţionale ale domniei lui Carol I.

Numeroase date statistice, şi clişee, întregesc lucrarea. Afliăm, astfel, că, între anii 1859-60, laşi

au, faţă de 40.200 locuitori creştini, 34.500 ebrei; Botoşani: 19.400 ebrei, 19.200 creştini; Dorohoiul: 8.700 ebrei, 7.200 creştini; Piatra: 7.500 ebrei, 15.600 creştini; Fălciuceni: 6.800 ebrei, 4.300 creştini; Bacăul: 5.400 ebrei, 15.600 creştini; Romanul: 4.200 ebrei, 8.400 creştini; Huşi: 5.700 ebrei, 12.300 creştini; Galaţi: 2.600 ebrei, 20 mi 300 creştini; Bălăneşti: 2.500 ebrei, 12.900 creştini; Focşani: 2.500 ebrei, 15.500 creştini; Vaslui: 2.500 ebrei, 4.900 creştini; Tulcea: 800 ebrei, 8.500 creştini.

La sfârşitul volumului I, ni se prezintă situaţia României în preajma războiului pentru nea-

caleidoscop

ROMANTISOSUL DOMN N. G.

Nu ştiu cine se ascunde sub aceste anodine şi totuşi «peride» iniţiale. Credem însă că e un bătrân cu bărbie albă, îngălbenită de vîrsta şi care se ceartă pe strada de tutun şi care se ceartă pe strada de tutun şi care se ceartă pe strada de tutun şi care se ceartă pe strada de tutun.

Pe la anul 70 ai secolului trecut îşi termina marea proprietate şi negustor de frunte, Stan Blebea, (strămoşul d-lui Dragoş Protopopescu N. H.). Înzestrările sale făceau pe toate neapărate din fruntea Bibliotecii lui Sava. Dăm aici o parte din aceste înzestrări, cu convingerea că ele vor contribui la cercarea mîsură, la cunoaşterea mai exactă a stărilor culturale, sociale şi în special, economice de acum 100 de ani şi de mai înainte. Alară de aceasta, spiritul de înţelegere şi hărnicia acestui om, care lăsa din comun, creştem că vor interesa de asemenea pe cititorii acestei reviste. Pentru unitate şi limba şi stilul, în care sunt

scrie aceste înzestrări, prezintă oarecare interes.

Tu-mi copiază un trîit la Moştele. Eşti-meu era iocion. O, ai moştele în Tera Românească, făcea şi negustori cu vite, lăna şi alte mărfuri, afară de prăvălie. Eu însă cu copil am învăţat la şcoală în Cernău. La 1820 au venit volintirii din Bulgaria în Tera Românească. Să adunat mulţi. Au trecut Turcii. Păi el 1) era lpslat (sic), cum spun bimbaga Sava, şi alţii mulţime, cum

scrie aceste înzestrări, prezintă oarecare interes.

Tu-mi copiază un trîit la Moştele. Eşti-meu era iocion. O, ai moştele în Tera Românească, făcea şi negustori cu vite, lăna şi alte mărfuri, afară de prăvălie. Eu însă cu copil am învăţat la şcoală în Cernău. La 1820 au venit volintirii din Bulgaria în Tera Românească. Să adunat mulţi. Au trecut Turcii. Păi el 1) era lpslat (sic), cum spun bimbaga Sava, şi alţii mulţime, cum

scrie aceste înzestrări, prezintă oarecare interes.

Tu-mi copiază un trîit la Moştele. Eşti-meu era iocion. O, ai moştele în Tera Românească, făcea şi negustori cu vite, lăna şi alte mărfuri, afară de prăvălie. Eu însă cu copil am învăţat la şcoală în Cernău. La 1820 au venit volintirii din Bulgaria în Tera Românească. Să adunat mulţi. Au trecut Turcii. Păi el 1) era lpslat (sic), cum spun bimbaga Sava, şi alţii mulţime, cum

scrie aceste înzestrări, prezintă oarecare interes.

Tu-mi copiază un trîit la Moştele. Eşti-meu era iocion. O, ai moştele în Tera Românească, făcea şi negustori cu vite, lăna şi alte mărfuri, afară de prăvălie. Eu însă cu copil am învăţat la şcoală în Cernău. La 1820 au venit volintirii din Bulgaria în Tera Românească. Să adunat mulţi. Au trecut Turcii. Păi el 1) era lpslat (sic), cum spun bimbaga Sava, şi alţii mulţime, cum

scrie aceste înzestrări, prezintă oarecare interes.

Tu-mi copiază un trîit la Moştele. Eşti-meu era iocion. O, ai moştele în Tera Românească, făcea şi negustori cu vite, lăna şi alte mărfuri, afară de prăvălie. Eu însă cu copil am învăţat la şcoală în Cernău. La 1820 au venit volintirii din Bulgaria în Tera Românească. Să adunat mulţi. Au trecut Turcii. Păi el 1) era lpslat (sic), cum spun bimbaga Sava, şi alţii mulţime, cum

Lucian Blaga

Din ţăria unui Ardeal etern, valabil în spiritualitatea românească, Lucian Blaga a descins într-un moment de tragică nestabilitate literară. Când a debutat Lucian Blaga, poezia locală se pregătise să înnoadă acruia românesc, iar o mare parte din vechia generaţie, aletă în clişee, renunţau să ia parte efectivă la o nouă viaţă literară. Fără să participe polemic la problemele timpului, autorul lui «Zamolxe» a impus, totuşi, prin însăşi creaţia sa.

Faptul că Lucian Blaga participă prin poezia din «Zamolxe» la o viaţă totalitară, i-a determinat pe mărşii croniciari ai zilei să-l categorisească în rândurile expresioniştilor.

Nu noi putem vedea pe Lucian Blaga integrat unui curut şi dom spune că e al pământului românesc în tot ce crează, dela teatru cuprinzător al «Dareii», al «Faptelor», al «Tulburării apelor» şi-al «Măsturării Manolei», la «Spafiu mioritic», în care prin de alăta sensuri ascunse până acum ale spiritualităţii autohtone.

Lucian Blaga a biruit asupra mărşii străin de neamul nostru.

Poezia lui Lucian Blaga nu mai e afirmarea unei individualităţi. Noi îl simţim ogenică românească, muni, cultura înecată în azururile celui mai înalt cer carpatic, colinda şi chiotul. Şi, mai ales, îl simţim moartea, această mare forţă regeneratoare, căci numai prin neconştientă prezenţă a morţii găsim sensul a-dănc al vieţii. Ridicată din atari elemente, Lucian Blaga îşi va pune specificitatea urelănu.

Noi întrezărim în lirica lui nu numai colinele transilvane, ci şi faşii bucovinene, azele «esuri» moldoveneşti, tristeţile bannabene şi seaurile Dobrogei însoţite, rămânând în ea esenţele pure ale tuturor sefelor de vanc române.

Poezia lui Lucian Blaga e poezie de taină. Adică: mai mult o-

ficiere pe altarele pământului, decât un banal act de creaţie literară, întortocheată şi ciocănită în meşul ieftin. Lăsam la o parte marile calităţi formale ale poeziei lui. Ele au rolul, pe care-l are un glas frumos în spunerea unui psalm. Psalmul poate fi spus şi fără frumuseţe de glas — şi tot frumos rămâne. Valoarea lirică lui Lucian Blaga stă în substanţă.

Lucian Blaga îşi continuă în teatru poezia — aceeaşi poezie mare de transubstanţieri în duh ale pământului.

Teatru lui culminează în «Aoram lăncu», în capitania românească a eroului transilvănean, pe care istoria îi lasă aripile grele de aramă şi suave de lăncu.

Noi nu ştim cine-ar putea scrie o mai limă românească decât Lucian Blaga. Şi nu ne spună că ea nu e limba vorbită cotidian. Dar, oare, graul bisericească e cotidian? Şi, cu toate acestea, îl înţelege şi jaranul mînilor moldovene. Citiţi-ori de din «Aoram lăncu» unui jaran — şi veţi vedea că-n înţelege merul slovei.

Cineva pretinde că teatrul lui Lucian Blaga nu menşine via-tenţia la reprezentare. Noi credem altfel: că, de fapt, nici teatrul lui Shakespeare nu prea e reprezentabil. Depinde de felul în care e interpretat, iar în teatrul nostru, dacă un stil «Shakespeare» a fost gănit, încă nu s'a descoperit un stil «Lucian Blaga».

Că teatrul dintre «Zamolxe» şi «Aoram lăncu» se citeşte cu a-tăta interes — e semnificativ. Înseamnă că el n'are neapărată nevoie de acceptarea scenei.

În filosofie, Lucian Blaga urea trepte mari şi crează un stil românesc de gândire, permanent înzestrat cu o valoare naţională.

Cu o astfel de activitate, Lucian Blaga a ajuns la Academie, unde a fost cinstit după marea mărşă a zilei; ca mărşă istorică să-i definească, apoi, locul în

cultura românească şi desigur chiar mai mult.

În Academie, Lucian Blaga a vorbit despre ceea-ce-i era mai scump: despre satul românesc. Adică despre duş şi taină.

Şi a spus Lucian Blaga: «Aveam un orizont sufleteş al nostru, acel spaţiu indefinit ocultat de platurile ţării, manifestat încoşet în doina şi în cântecele noastre, şi nu mai putea într-un unanimitate românească al destinului. Am avut prilejul să stabilim diverse accente, atitudini şi năzuinţi formative, care ne aparţin şi care ne diferenţiază profilul etnic. Astfel am arătat ce rol joacă în sufletul nostru populaţii categoriile «Orănelor» şi rolul, pe care-l joacă transilvăneană solitară a realităţii în poezia şi arta populară. Am dorit, totuşi, ca acest egipt adus satului românesc să nu fie înţeles ca un îndemnul de elagare definitivă în folklor şi la roşarii aşteti. O cultură majoră nu repetă o cultură minoră, ci o rubiniază, nu o măreşte în chip mecanic şi virtuos, ci o monumentalizează potrivit unor vil forme, accente, atitudini şi orizonturi lăuntrice. O cultură majoră nu se stăruie prin imitarea programatică a culturii populare. Apropriează-se de cultura populară, trebuie să ne însuşim mai mult de elanul ei stilistic, viu şi activ, decât de intrinsecărită şi ca atare. Să iubim şi să admirăm cultura populară, dar mai presus de toate să luăm contactul cu centrul ei generator, binecuvîntat şi rodnic».

Acasta e Lucian Blaga. Cumpănat ca un coban şi tot ca el de inspirat, el orăduşte în cărşi sufletul neamurilor româneşti dintre toate muncile farii.

În opera lui Lucian Blaga, oit-lorime au gâsi, trancic, înfăşurarea duhoanică a românului — aşă cum numai un mare spirit a putut-o contura din înflecţiunea populară şi dăru, cu care l-a încredinţat Dumnezeu.

M. ICONARUL

ZIDIRE NOUA

Ziua Eroilor

Avem obiceiul de a sărbători în fiecare an, pe vremea aceasta, ziua Eroilor Necunoscuţi.

Atunci pomenim, după cum se ştie, jertfa soldaţilor căzuţi în luptele de întregire ale neamului, soldaţi ai căror nume nu ne-a rămas scria în amintire. Îi pomenim în cînte şi slavă — după cum se şi cuvine. Ca ostenţi cari şi-au implinit chemarea în primul rând. Ca oameni cari au acceptat anonimul pentru biruinţa neamului lor, apoi.

Se înţelege că anonimul presupune o mare modestie a individului în faţa vieţii. Presupunere o renunţare la personalitatea lui şi la dăruirea acestei personalităţi în vreme.

A dăruşi înseamnă a fi înţelept, a cunoaşte de semeni şi ai şi a trăi continuu în sufletele lor.

Omul nu acceptă să dispară aşa dintr-o dată din viaţă, ca şi cum n'ar fi fost. E o teamă în el care îl cere în fiecare zi vestigii de justificare ale existenţei sale. Să fii în aşa fel e şi cum n'al fi fost niciodată asta înseamnă că în viaţa asta n'ai fost identic cu tine, că ai fost victima unui joc rău, a unei vis de omie. El te-a stăpînit, te-a condus

toată vremea. Şi tot el te-a pierdut în noaptea aceasta a neîntîriri.

A trăi înseamnă a rămâne, a dănu. De aceea îşi clădeşte omul temple, de aceea îşi dăruie lăcaşuri şi cetăţi. Şi îşi făgăvesc armii cari să-i înscrie victoriile în istorie.

Pentru a rămâne îşi lasă armaşi acei, pe pămînt. El ştie că n'e persoana lui trăsese mai departe, se continuă la neafăşare. Că prin ei numele lui va fi în via.

La toate acestea, cei căzuţi necunoscuţi în luptă renunţă. El ştie că nu va mai fi. Şi totuşi se jertfesc. Se jertfesc sau — cad.

De ce? Noi zicem: pentru ţară, lăta ţara mare, biruitoare, zicem noi. Pentru că n'a jertfit el, Şin constinţa acestei jertfe îl vedem noi.

Aşa — îl cunoaştem, îl cunoaştem pentru că el s'a identificat cu un chip care trăieşte în noi. Acest chip i-a dat un nume, după cum ne-a nea dat şi noua inimă — altfel decât e omeneş. Prin numele acesta noi rămănem, dănuim în istorie. Suntem cunoscuţi prin el — asemenea unei oglinzi, — dar nu pentru că ni se atribuie pe deoparte rolul unei eaderi (nu poţi spune jertfa) anonimă pentru împlinirea unei reali-

tăţi faţă de care nu conţezi, ca om, iar pe de altă o constinţa identifică- cîndu-şi apartenenţa, ci fiindcă această constinţa a jertfei preexistă iniţial. Ea există înainte de a exista tu, ca om. Tu te-ai născut din ea, dar nu ea te identifică, ci Neamul. Şi Neamul eşti tu.

Tu eşti cel ce creşte din jertfa ce şi-o face Neamul sloei. De aceea eşti înţelept deauna cunoscut. Pentru că el te cunoaşte intrucît se cunoaşte pe sine.

Cu fiecare faptă Neamul te cunoaşte şi te află.

Şi tu te cunoşti şi te afli. Şi creşti în bucuria acestei cunoştinţi nefăşate.

Te împlinşti în firea la cea vecinică. A Neamului celui vecinic.

Erol, se cade să vă facem cunoscuţi întregii lumii. Sufletele voastre nu s'au mistuit zadarnic pe rugurile flăcărilor ale Patriei! Numele voastre nu stau înclate în cuvinte ascunse în flinţa lucrurilor fără de flinţă.

Şi săpate adăne în sufletul nostru în faptele noastre fără de hotar.

Ştefan Ion Gheorghe

CALENDAR

Miercuri 9 Iunie 1937

ORTODOX: Părintele Ghiri Patriar- bul Alexandriei (+444). CĂTOLIC: S-a la Polozia. SOARELE: răsare 484, apune 16.

RADIO

MIERCURI 9 Iunie

14.10: Radio Jurnal. Ora. Mersul vremii. Bursa. Ştiri interne şi externe. 14.30: Muzică distractivă (discuri). 15.00: Ultimile ştiri. 16.00: Fantasticul la muzică (discuri). 19.00: Ora. Mersul vremii. 19.03: Concert de preluji şi interm-dii muzicale.

20.10: Actualităţi italiene de prof. A. Alexandru Marica. 20.25: Muzică de Chopin. 21.15: 25 de ani dela moartea lui Căragiale de Octavian Goga.

RADIO-ROMANIA

21.35-22.10: Muzică distractivă şi românească (discuri).

SPECTACOLE

TEATRE

TEATRUL COMOEDIA: Kontuşovca Palace. LIGA CULTURALĂ: Clotopelul de a-larmă.

CINEMATOGRAFE ROMANEŞTI

CAPITOL şi ROXY: Serbările Inco-nării Regelui Angliei. Subjugat de ti-ne, jurnal. FORUM: Adolescenţa şi Frigurile Dragoşel.

DAREY: Inimile noastre plîng cu Jon-son şi Moartea se răzună. ARO: Două inimi şi un sărut, cu Carl Brissou şi Frances Day. Jurnal Fox.

VOX: Jurnalul unei cameriste şi Mesajul către Garcia. Jurnal Fox.

FEMINA: Prater cu Magda Schneider şi complicate colorată. FRANKLIN: Cavalcada şi Trei ştrengari şi o ştrengărie.

OMNIA: Frigurile Dragoşel şi Bt-roul No 2. A. R. P. A.: Brigada 41 şi Ingerul Alb.

MARCONI: Femeia în frac şi Fraţii de

cruce (Simfonia Slavă). DACIA (Sala şi Grădina): Măia- foa cu Shirley Temple şi Fata Tarzan. AIDA: Dama cu camelii şi Fata la farti.

ATENEUL TEI: Aur chinat şi manja Orchideelor. Inco-rorarea BARCELONA: Misiunea Brigăi. COROLIA: Curierul de aud; Fata- rio şi complicate. CENTRAL: Taras Bulba şi la Blotemat.

ATENEUL GARAMIDIA: «Dumănişia şi «Sequoia». LIZANU: Cîrnat din Mădăria- rişta.

Cuiburi de lumină

D. Dragoş Protopopescu

a încheiat cu Fundaţia pentru Li- teratură şi Artă Carol II. Contractul pentru tipărirea următoarelor traduceri ale d-sale din Shakespeare: Hamlet, Poveste de Iarnă, Regele Lear.

Traducerile sînt făcute din şi în forma originală.

«Libertatea»

părintelui Ioan Moja ne aduce un articol al lui Rada Gyr despre A- lexandru Contacuzino, în care ni se face un portret trancic al luptătoru- lui din Spania.

Ion I. Moja

Tot «Libertatea» publică ultimele rânduri ale muenicului Ion I. Moja.

Reproducem aceste cuvinte de fce:

«Dumnezeu nu poate părăsi pe cei cari vin în apărarea Crucii, cu inima alată de curată».

De va mai avea nevoie de noi, ne va scăpa... Iar dacă nu vom scăpa teferi, e semn că aşa este mai fo- lositor pentru rănduiala creştinească şi românească, pe care o dorim şi o viaşim noi de ani întregi, zi de zi».

«Vroiam să luptăm»

ca simpli soldaţi şi pentru a da

o pildă. Pilda de contopire este cea a soldaţilor, cu cei mai ne- necesarii, al căror eroism nă- deso ori noştri, şi a celor care nu este împodibit cu laurii Alexandru Contacuzino: «Lib- ertate», în «Libertatea».

«Ramuri»

Revista «Ramuri», al cărei mos trecut cultural mai stău amintirea noastră, are curio- sări în ultimul timp. Dece- teleg conducătorii revistei: C. Gongopol şi Victor Eftimiu mai sunt scriitorii Artistic M. Dragomirescu e binecru- şieră despre «Stăvilirea M- de decandant».

«Odihna»

se numeşte plăceta de ven- duii Vicol Doria. Cîm: «cîntecul tău, O, brazda, cu- fi- şi- şi Si dorul tău spre tine am cîm.

Căci de copil m'ai îndrăgi- Ńi.

Eu fie slud.

Sunt încrederea lăun- tenjit, însă cîntecul şi frum- te.

Din autobiografia lui Stan Blebea (1809—1873*)

Publicată de Constantin Lăcea

Pe la anul 70 ai secolului trecut îşi termina marea proprietate şi negustor de frunte, Stan Blebea, (strămoşul d-lui Dragoş Protopopescu N. H.). Înzestrările sale făceau pe toate neapărate din fruntea Bibliotecii lui Sava. Dăm aici o parte din aceste înzestrări, cu convingerea că ele vor contribui la cercarea mîsură, la cunoaşterea mai exactă a stărilor culturale, sociale şi în special, economice de acum 100 de ani şi de mai înainte. Alară de aceasta, spiritul de înţelegere şi hărnicia acestui om, care lăsa din comun, creştem că vor interesa de asemenea pe cititorii acestei reviste. Pentru unitate şi limba şi stilul, în care sunt

au simţit că vin Turcii, ei s'au tras cătră munţii Carpaţilor, cătră Ar- deal, şi au fugit după 2) Bucu- reşti. Toţi boierii, negustorii după toate orgile şi sâlle din Tera Ro- mânească au fugit la Braşov şi prin sate, la Ardeal 3) şi Sibiu. Unii au rămas cu anii pe aicea. Turcii au intrat în Tera Românească şi au prădat, tăiat prin Bucureşti peste tot, vinovat, nevinovat. Au luat pa- volantiri la goana, i-au băgat în muni; s'au mai bătut, i-au mai bătut prin muni. Unii au mai scospat, fu- gind la Sucele, Braşov, care sânt rămaşi şi azi dintrîngi pe aicea.

Apo-1) la (1)822 şi 823 au venit Muscalii în Tera Românească şi au sobs pa Turci, dar după tragera Muscalilor înapoi, tot au rămas

Turci mulţi pînă Tera Românească, beşii, arăndaşi, negustori, că el nu lăsa să negustorească alii, fără el în Tera Românească. Brăila era ce- late mare, turcească. Acolo era mulţi şi stăpînea el raişoa Brăilii toată pînă la Călmăşul, pa la Stoil- neşti (?), Zăvoile, pa la Viziru, să stăpînea tot de Turci, şi să întărea; strica la creştini, tăia ne- gustori, mocani, clobeni, ce se venea bine, strica. Apoi după relele lor, la 1828 au venit iar Ruşii (Muscalii) în Tera Românească. Atunci au fugit Turcii totuşi după unde au fost din România. Alţii s'au mai băgat în cetate la Brăila, s'au închis acolo.

Au bătut Ruşii la Brăila vro doo luni, pînă au s-part de au luat-o. Apoi au rămas Tera Românească. Tcum au fost mai înainte.

VIAȚA POLITICĂ

Festivitățile în onoarea d-lui Moscicky Serbarea zilei de 8 lunie în Capitală

Președintele Poloniei

Parada Militară. Dineul dela Palatul Regal

Discursurile M. S. Regelui și al d-lui Moscicky

Discursul Majestății Sale Regelui

Domnule Președinte,

Pentru Mine este o vie bucurie să salut în capitala Tărei Mele pe Excelența Voastră, Președintele Poloniei amice și aliat.

Urarea Mea de bun venit este atât a Mea cât și a întregii Români.

Visita ce n-o faceți astăzi vine tocmai în aceste zile când se simte mai mult nevoia solidarității între națiunile și deci a reafirmării legăturilor între țările noastre.

Acoste legături izvoră dintr-o nevoie vitală a celor două țări prietene, sunt chemate să întărească și mai mult prin caracterul lor defensiv, străduința noastră de a consolida pacea în lume.

Credința noastră este, că numai o politică fără nici un element de ostilitate, poate prin înțelegere solidă să parăzice orice încercare agresivă, și să fie astfel garanția solidității păm.

Pe acest drum a evoluat politica României consolidând pe lângă alianța noastră, toate celelalte alianțe și prietenii cari armonizându-se împreună formează un cadru indispensabil în serviciul păcii. Aceste alianțe și prietenii se coordonează perfect cu spiritul de care este animată marea instituție dela Geneva.

Domnule Președinte,

Visita Excelenței Voastre, reamintește în sufletele noastre acele zile când nemiștrii Marelui Pășădă, a adus scumpul Meu Părinte salutului cald al Poloniei.

El au fost ziditorii alianței noastre și lor trebuie să le păstrăm o pioasă amintire.

Privind discursul istoriei vedem că legăturile între cele două națiuni nu datează numai din stua recondiții Poloniei, ci sunt cu mult mai vechi. Făcitorii alianței Polono-Române au putut găsi în istoria și sufletul popoarelor noastre tângui care a permis cimențarea unor raporturi atât de calde, și cari vită de astăzi vine să întărească și mai puternic.

Iată de ce, domnule președinte, nu exprim cuvinte reei protocolare când zic că vă salutăm în România cu inimile îmbucurate, ei afirm un adevăr care este simțit de toată suflarea românească.

Tărîm alianței noastre este tocmai că ea nu este numai un act de echilibrul politicii ei și un imbold al sincerelor prietenii între popoarele noastre.

Fericit deol atât Eu cât și toată România de a vă bun venit în mijlocul nostru, ridice paharul Meu întru sănătatea Excelenței Voastre și pentru prosperitatea și propășirea scumpul Mele aliate Polonia.

Răspunsul Excelenței Sale președintelui Republicii Polone

SIRE,

Mulțumind din toată inima Majestății Voastre pentru cuvintele pătrunse de atâta prietenie, prin care a binevoit să mă primească în Capitala Sa, doresc la rândul mi să exprim sentimentele cele mai vii bucurii pe care o simt de a putea aduce prin vizita mea actuală o măturie nouă a legăturilor strânse care unesc cele două țări: ale noastre.

Cu acest prilej solemn amintirea mele se întinde constant către trecut, către timpul în care Șefii celor două state ale noastre, Majestățile Voastre și a Casei Regale, Marelui Joseph Pilsudski, puneau printr-o colaborare personală bazele alianței definitive polono-române care a devenit unul din elementele esențiale ale stabilizării generale în Europa.

Mai bine de 15 ani s'au scurs de atunci și cursul evenimentelor a schimbat multe lucruri în raporturile internaționale. Alianța polono-română însă nu numai că s'a păstrat întreaga ei valoare, dar s'a dezvoltat într-o prietenie adâncă simțită de cele două popoare și într-o colaborare care se întinde în toate domeniile activității lor.

Conștiența de forțele lor creatoare, Polonia ca și România, pot avea deplină încredere în viitor. Progrese considerabile trebuie să fie înscrise la actiul lor din punct de vedere al vieții politice, economice și culturale.

În străduirile lor tinzând totdeauna să asigure noul progres, cele două națiuni înțeleg în mod desăvârșit că securitatea unei țări este

o condiție indispensabilă a dezvoltării ei în interior. Ele își dau de seamă că numai cu această securitate trebuie asigurată în primul rând prin propriile forțe ale națiunii, această este rațiunea afeșionii profunde de care armata este înconjurată de cele două țări.

Un alt element primordial al securității pentru Polonia și pentru România este alianța care le unește și care constituie un factor esențial de echilibru și de pace în această regiune a Europei.

Prin sentimentele cu care a urmărită avântul remarcabil al României sub Domnia creatoare a Majestății Voastre, Polonia dă o dovadă elocventă de loial pe care alianța polono-română îl ocupă în spiritul și în inima ei.

Marea popularitate și adâncă simpatie al căror obiect sunt în Polonia, Dinastia și Națiunea Română s'au manifestat de curând cu o înaltă simpatie față de Casa Regală, Prințepile Mostenilor la Varșovia, și își găsesc desăseamnă expresia în entuziasmul cu care toată Polonia urmărește cursul vizitei Mele actuale în România.

Ridice paharul în sănătatea Majestății Voastre și a Casei Regale. Întru prosperitatea Domniei Sale și fericirea poporului Său.

D. I. MOSCICKI, LA MORMANTUL EROULUI NECUNOSCUT

Eri după amiază, la ora 6. Excelența Sa d. I. Moscicki, Președintele Republicii Polone, a depus o coroană pe mormântul Eroului necunoscut din parcul Carol I.

Onorurile au fost date de o companie din reg. 21 Inf.

Pe panglica coronei scria: Președintele Republicii Polone Eroului necunoscut român.

Înaltul oaspele a fost însoțit de d-nul colonel Beck, ministrul de externe, colonelul Homer și ceilalți vizitatori, suita, delegația polonă, personalul legăției polone și ziaristii veniți în țară cu acest prilej.

DEJUNUL DE GALA DELA PALATUL REGAL

La ora 1, un dejun de gală, la Palat. Au luat parte: d. Moscicki, președintele Poloniei, M. S. Regele Carol, Marele Voievod Mihai, membrii guvernului, membrii casei regale, și suita d-lui președinte Moscicki.

La dejun, d. G. Tătărascu președintele consiliului de ministri, a rostit o cuvântare.

Desfășurarea programului. Defilarea. Cupa Restaurărilor

Eri dimineață au avut loc serbările Restaurărilor pe stadionul A. N. E. F. din Capitală.

Dela orele 8, I. P. S. S. dr. Miron Cristea, d. Gh. Tătărascu și capii armatei, așteptau sosirea Suveranului.

La ora 9, convoiul automobilelor apare la poarta din str. Iavor.

La ora 9 sosesc în stadion E. S. d. Moscicki.

Un vort de urale.

Se face slujba religioasă. M. S. Regele în mijlocul terenului, în genunchi Marele Voievod, între colegi, unde în parte la înțelesul program.

M. S. primește raportul apoi trece în revistă tineretul așezat în care.

Tineretul cântă, Trăiească Regele și în genunchi, Tatăl nostru.

Urmază cuvântarea M. S. Regelui.

Suveranul îndeamnă tineretul la o muncă rodnică pentru prosperitatea țării.

EXERCITII DE GIMNASTICA

M. S. Regele trece în tribuna regală, alături de E. S. d. Moscicki, de unde asistă la exercițiile de gimnastică în ansamblu.

Comenziile date prin megafon sunt scurte și precise.

Cohortele se retrag. Pe teren, numai puți de străjeri cari execută dansuri naționale și jocuri. Bătăla cocorilor stărnește hazul spectatorilor.

Comenziile prin megafon schimbă mereu aspectul terenului. Cohortele ies pe o poartă și pe alta intră alți străjeri, în alte costume.

O deosebită impresie fac cercoșii cu Marele Voievod în frunte. E ca mai bine pregătit. Apoi echipele liceelor militare.

DEFILAREA

Prin megafon se comandă retragerea și terenul rămâne gol. Începe defilarea.

În frunte, comandantul O. E. T. R-ul și ajutorul său. Urmază muzica gărzii palatului, comandantul și centrul de inițiere, coman-

dantul organizațiilor componente etc.

Fanioane și drapela. Delegația polonă, etc. etc.

O deosebită impresie au făcut Junii din Școala Brașovului.

După ora 12, defilarea se apropie de sfârșit. Pe poarta din str. Iavor apare un grup de bicicliști în tricouri roșii, apoi Nicolae Ion Tapu, aduce pe umăr vicleul cu apa de-

la Vadul Crișului. Alături femeia Modura, cu un copil în brațe.

În fața tribunei Regale Tapu coboară de pe bicicletă și prezintă vicleul M. S. Regelui.

M. S. Regele înmânează apoi cupa Restaurărilor câștigătorului.

Deasemeni, M. S. mai dăruiește 30 mil lei femeii Modura și sikelilor cari se aflau pe câmp, în momentul aterizării de acum 7 ani.

Suveranul preda Cupa restaurărilor elistului Nicolae Ion Tapu

Soliditatea Axei Berlin-Roma

BERLIN, 8. (Rador). — Ziarele germane aprute azi dimineață critica în termeni violenți știrile publicate de ziarle „Sunday Chronicle” și „Daily Herald”, prin care se anunță că Germania ar fi procurat arme indigenilor din Abisinia și că Italia ar fi transportat noul trupe în Spania.

„Voelksischer Beobachter” scrie că pentru a se provoca discordia și nelăcrederea între Germania și Italia se recurge la metodele cele mai rele. Populația italiană și-a manifestat deol în mod constant recunoștința sa față de Germania, pen-

tru atitudinea acestora în războiul din Abisinia.

„Berliner Boersenzellung” acuză presa engleză că sprînjă pe cărți ca să turbare ordinea în țările străine și că această atitudine nu este în interesul păcii.

„Deutsche Allgemeine Zeitung” scrie că se înțelege prea bine de ce comunistii nu văd cu ochi buni amicitia Italo-germana.

„Berliner Tageblatt” se întreabă pentru ce motive Germania ar fi adăptat în timpul campaniei din Abisinia o neutralitate atât de strică dacă acum ea ar comite eroarea de a trimite arme indigenilor abisini?

Se poate spune același lucru și despre știrile false lansate de „Daily Herald” că privire la trimiterea de trupe italiene în Spania.

„Germania” scrie că în momentul când se produce vizita marelui von Blomberg în Italia s'ar putea oare să se samente nelăcrederea între Roma și Berlin prin știri mincinoase cărora nimeni nu le acordă nici o valoare?

ROMA, 8 (Rador). — „Polo di Roma” scrie în legătură cu recentele demonstrații ale înțelegerii ce există între Italia și Germania.

„Germania” a fost tentată cu tot felul de oferte de Foreign Office cu scopul de a rupe axa Roma-Berlin. Căldătoria marelui von Blomberg, ministrul de război al Reichului, în Italia și gestul de simpatie al cancelarului Hitler față de d. Mussolini și de contele Ciano, sunt în această privință deosebit de oportuni.

PROCESUL TRĂDĂRII

Hidoasa victorie a trădătorilor

(Continuare din pagina I-a)

calitate de dolmeci, de zbirii de iude, despuiau literalmente populația din teritoriul ocupat. Nimeni n'a avut curajul să ceară tragera la răspundere a adevăraților trădători, a adevăraților spioni, a veritabililor călăi ai neamului românesc.

(Un singur om a avut curajul de-a apuca pe Dracu de coarne. Acela a fost ziaristul Rădulescu (ARHIBALD), care a rostit în chir răspicat adeoșul în „PORCII” și „ANUMITA PRESA”.)

Nici un ziar românesc însă n'a avut cauterismul ca să sublinieze importanța acestor lucruri. Nici o librărie românească nu le-a primit spre vânzare, iar astăzi cărțile lui putrezesc în pinișele obscure ale Kahalului. Cât despre bietul autor, el s'a stins ostracizat de oficialitate și completament ignorat de marea publică.

Mai avem oare dreptul să ne arătăm surprinși când vedem că în această atmosferă de abdicări și lașitate, veperele trădătoare au ridicat iar în stăruitor lor cap în lumină? De sigur că nu. Fie că există o înlanțuire logică a realităților, o consecvență implacabilă a ispășirilor, care se impune și celui mai voluntar și mai începănat dintre orbeci.

Văzând că regisorul său, BURAH BRAUNSTEIN, n'a pătîit nimic, ha încă a fost ajutat să se refacă... economic, CONSTANTIN STERE s'a întors repede din Elveția și odată aci, a formulat prefeții la un ministru!

Amnestiați, dezertorii circumciși, iudele și dolmeciarii, s'au năpusit cu entuziasm la asaltul unei societăți păcătoșe și total inucapabile atât de a mai distinge binele de rău, cât și de a schița cel mai slab gest de apărare. Victoria le-a fost desăvârșită, de oarece totul le-a căzut în mână: privilegiul politic, monopolul economic, pământuri moșii, codrii, robi, politicieni cu

colectivitatea românească de azi, prin aceea se adăncește și se complice: că înviora sufletului românesc pornită din adânc se lovește de toată răutatea și moshinăria unor lumi decadente, care se sprînjă moral pe prestigiul gol al unor adevăruri abstracte și goale, cărora d-ștră intelectualii le susțineți valoarea inexistentă.

Lăsați, domnilor intelectuali, hifertofia aceasta a conștiinței d-ștre, ca reprezentanți solemn ai adevărului. Veniți-vă în fire. Pentru că nu reprezentanți nici un adevăr, d-ștră. D-ștră ogindii adevărilor.

Si dacă vă spunem că sunteți trădători, vă impulm aceasta nu în înțelesul greșit în care vă dojea Benda. Ci marea voastră trădare trădarea propriu zisă a rostului vostru de intelectuali, noi spunem că e exact contrariu.

Voi nu sunteți reprezentanți ai

tonomi ai adevărului, cum crede Benda. Am spus că funcțiunea socială a intelectualului e o funcție secundară: să înțeleagă. Și înțelegând, să imite sau să se adapteze. Niciodată intelectualii n'au făcut răi mult sau altceva în lume. Cu toate că ei s'au crezut întotdeauna mult mai mult, s'au crezut biruici pământului.

Deci, așezăți-vă în rostul vostru firesc: înțelegiți că se ridică azi un mare adevăr pe pământurile românești și adaptați-vă.

Lăsați-vă agitația atearpă și autonomă de intelectuali.

Adaptați-vă. Căci altfel tradați nu numai neamul din care faceți parte — prin rățările voastre de intelectuali. (Cum e rățărea cu Pantheonul dela Iași).

Ci tradați însă și menirea voastră de intelectuali, care e: să înțeleagă și să se adapteze.

Victor P. Gărcianu

Strigoii Iașului

(Continuare din pag. I-a)

colectivitatea românească de azi, prin aceea se adăncește și se complice: că înviora sufletului românesc pornită din adânc se lovește de toată răutatea și moshinăria unor lumi decadente, care se sprînjă moral pe prestigiul gol al unor adevăruri abstracte și goale, cărora d-ștră intelectualii le susțineți valoarea inexistentă.

Lăsați, domnilor intelectuali, hifertofia aceasta a conștiinței d-ștre, ca reprezentanți solemn ai adevărului. Veniți-vă în fire. Pentru că nu reprezentanți nici un adevăr, d-ștră. D-ștră ogindii adevărilor.

Si dacă vă spunem că sunteți trădători, vă impulm aceasta nu în înțelesul greșit în care vă dojea Benda. Ci marea voastră trădare trădarea propriu zisă a rostului vostru de intelectuali, noi spunem că e exact contrariu.

Voi nu sunteți reprezentanți ai

tonomi ai adevărului, cum crede Benda. Am spus că funcțiunea socială a intelectualului e o funcție secundară: să înțeleagă. Și înțelegând, să imite sau să se adapteze. Niciodată intelectualii n'au făcut răi mult sau altceva în lume. Cu toate că ei s'au crezut întotdeauna mult mai mult, s'au crezut biruici pământului.

Deci, așezăți-vă în rostul vostru firesc: înțelegiți că se ridică azi un mare adevăr pe pământurile românești și adaptați-vă.

Lăsați-vă agitația atearpă și autonomă de intelectuali.

Adaptați-vă. Căci altfel tradați nu numai neamul din care faceți parte — prin rățările voastre de intelectuali. (Cum e rățărea cu Pantheonul dela Iași).

Ci tradați însă și menirea voastră de intelectuali, care e: să înțeleagă și să se adapteze.

Victor P. Gărcianu

M. S. Regele întâmpină pe d. Moscicki în gara Mogosoaia

Excelența Sa d. I. Moscicki, președinte al Republicii Polone, a sosit în țara noastră, Sâmbătă, aducându-ne sufletul prieteniei, simbol al păcii.

În vederea primirii, gara Mogosoaia și întregul porcură, până la Palatul Regal din Calea Victoriei, a fost îmbrăcat în haină de înălțare sărbătoare, prin cinci culori: roșu, galben și albastru, strălucite de pălcuri de oști.

În așteptare, noul pavilion al gării Mogosoaia, este plin de personalități oficiale.

La ora 5.55 sosesc în gara M. S. Regele, însoțit de M. S. Marele Voievod Mihai, precum și de Ernest Urdăreanu, mareșalul curții Regale și colonelul Slăvăr, prefectul Palatului.

Suveranul este salutată de membrii guvernului, în frunte cu d. G. Tătărascu, apoi I. P. S. S. Dr. Miron Cristea, Patriarhul României și înalții demnitari militari și civili.

Parada militară

La ora 5 după amiază, trăsura cu E. S. Moscicki și M. S. Regele, apar în fața palatului, în uralele nesfârșite ale mulțimii, marșate în tribune.

După puțin timp, d. Moscicki și M. S. Regele apar în tribuna Regală.

Începe defilarea trupelor, în frunte cu d. general Ilasievici, comandantul parăzii și al corpului II de armată, însoțit de statul său maior.

După ce trec prin fața tribunei Regale ofițerii parcutului și Justiției militare și militari din toate trupele defilarea se încheie prin patrușprezece care de asalt.

Dineul dela Palat

Luni seara la ora 9, s'a dat la Palat un dineu de gală, la care, în afară de M. S. Regele și de Excelența Sa Președintele Republicii Polone și Maria Sa Marele Voievod de Alba Iulia, au luat parte: suita E. S. d-lui Președinte, în frunte cu d.

col. Beck, delegația română în frunte cu d. R. Franasovici, legațiunea poloneză în frunte cu d. Aroziowski, guvernul în frunte cu d. G. Tătărascu și Curtea Regală, în frunte cu d. general Baliff.

CONFERINȚA DELA PALATUL REGAL

Înainte de dineul dela palatul regal, M. S. Regele Carol și d. Moscicki, președintele Republicii Poloneze au avut o conferință. Cel doi șefi de stat au examinat împreună situația internațională.

D. Victor Antonescu, tot înainte de dineu, a fost la legațiunea poloneză unde a avut o întrevedere cu d. Beck, ministrul de externe polonez.

Convorbirea între cei doi miniștri a continuat eri după amiază.

Regimentul anti-aerian de filează

La ora 1, un dejun de gală, la Palat. Au luat parte: d. Moscicki, președintele Poloniei, M. S. Regele Carol, Marele Voievod Mihai, membrii guvernului, membrii casei regale, și suita d-lui președinte Moscicki.

La dejun, d. G. Tătărascu președintele consiliului de ministri, a rostit o cuvântare.

Răspândiți „BUNA VESTIRE”

La ora 1, un dejun de gală, la Palat. Au luat parte: d. Moscicki, președintele Poloniei, M. S. Regele Carol, Marele Voievod Mihai, membrii guvernului, membrii casei regale, și suita d-lui președinte Moscicki.

La dejun, d. G. Tătărascu președintele consiliului de ministri, a rostit o cuvântare.

Răspândiți „BUNA VESTIRE”

La ora 1, un dejun de gală, la Palat. Au luat parte: d. Moscicki, președintele Poloniei, M. S. Regele Carol, Marele Voievod Mihai, membrii guvernului, membrii casei regale, și suita d-lui președinte Moscicki.

La dejun, d. G. Tătărascu președintele consiliului de ministri, a rostit o cuvântare.

Răspândiți „BUNA VESTIRE”

Importante întrevederi diplomatice

In cursul zilei de ieri d-nii Col. Tătarăscu, Josef Beck și Victor Antonescu au avut o lungă întrevedere la Ministerul Afacerilor Străine. Astăzi dimineață d. Moscicki, președintele republicii polone a

primit pe d-nii Ghe. Tătarăscu și Victor Antonescu. In cursul după amiezii la Sinaia alături d. Moscicki olt și d. Col. I. Beck vor continua întrevederile începute.

Astăzi are loc înmormântarea prof. Ion Cătuneanu

Astăzi după amiază la ora 5, are loc la Buzău înmormântarea mult regătitului mare luptător naționalist, prof. univ. dr. Ion C. Cătuneanu, deputat național-cresțin de Storojineț. Organizația centrală a partidului național-cresțin a delegat pe d-nii prof. George Cuza și arhitect I. D. Enescu să reprezinte partidul la înmormântare.

Deosebit de vor participa nume-

roși președinți ale org. național-cresține din țară. Universitatea din Cluj va fi reprezentată printr-o numeroasă delegație de profesori. Partidul național-cresțin va scoate curând un volum, cu operele naționaliste ale marelui luptător.

Volumul va fi prețuit de d. prof. A. C. Cuza.

Achitarea legionarului Bănică Dobre

Tribunalul Alba, în completul d-lor judecatori: Jean Constantin, președinte, Septimiu Sever Frâncu, asesor și greșier Letavici, procuror fiind dr. B. Velican, a pronunțat, în ziua de 27 Mai 1937, achitarea legionarului Dobre Bănică de orice penalitate, în procesul penal Nr. P. 6298-1937, în care acesta fusese implicat în temeiul art. 7, 9 din legea 107 din 12 Mai 1937.

BANICA DOBRE

Din rechizițiile procurorului rezultă că achitarea, la o înfruntare publică în fața comunei Cui la 1 Sept. 1937, ar fi făcut apologeta unui asasinat. In ziua de 30 Aprilie 1936 s'a ținut prima dezbateri în prezența inculpatului și a unei săli pline de legionari, când apărarea reprezentată prin avocatul legionar Nicolae V. Lupu, din Alba Iu-

la, a ridicat incidentul de incompetență bazat pe art. 7 din legea 107 din 12 Mai 1937, susținând că nefăcându-se în cauză procedura preliminară de constatare a calității de fost membru într-o organizație dizolvată, procesul trebuie să stăină căci nu există autorizația Ministerului de Justiție pentru darea în judecată a legionarului Bănică, și nici constatarea preținsă de lege categorică. Tribunalul a respins incidentul ridicat astfel că apărarea s'a dusut neopătată să se retragă din proces, inculpatul rămânând să se apere singur, asistat de martorii: dr. Ștefan Pop și dr. Ilie Colhoan. Toți cei prezenți, cari participaseră la înfruntările inculpatului, au fost astfel excoacși din sală.

S'a trecut apoi la ascultarea de martori în sedința din 30 Aprilie 1936, 7 Mai, 8 Octombrie, 20 Octombrie 1936, 20 Martie 1937, 10 Aprilie, 20 Mai și 27 Mai, când s'a făcut pronunțarea. S'au ascultat 13 martori. Din depozitiile acestora s'a constatat neexistența faptului incriminat. Tribunalul s'a găsit astfel în fața unor fapte inventate.

Sedința s'a pronunțat în lipsă.

N. V. L.

Vizita Președintelui Moscicki: adâncirea alianței noastre

«Alianța româno-polonă nu conține nici un element de ostilitate» a declarat M. S. Regele în discursul rostit alături de Excelența Sa Președintele Republicii Polone, espectul politic al alianței noastre.

Idilele desvolate în ambele discursuri au valoarea unor acte publice Polone aspectul program de colaborare armonizat perfect cu pactul Mieli Infelegieri.

D. MOSCICKI

Claritatea cu care M. S. Regele a exprimat aceste idei în discursul său, a întărit speranțele ce se pun în rezultatele unei colaborări internaționale de importanță alianței polono-române, care prin situația ei geopolitică garantează pacea în Sud-Estul European.

Reconfirmând în discursul de răspuns legăturile dintre cele două țări amice, E. S. Președintele Moscicki, omagiază în primul rând memoria marilor dispuși Regele Ferdinand și mareșalul Pilsudski inspiratori ai alianței de astăzi.

Ex. S. d. Moscicki, a căutat să menționeze apoi că deși în ultimii cincisprezece ani cursul evenimentelor a schimbat multe lucruri în raporturile internaționale.

Plecarea d-ului Vaida

D. Al. Vaida Voevod, președintele Frontului Românesc, pleacă mâine la Cluj.

D-ș-a se însoțea în Capitală odată cu vizita d-lui Milan Hodza, președintele consiliului de miniștri cehoslovac, cu care va avea o întrevedere.

nale, totuși alianța polono-română nu numai că și-a păstrat întreaga ei valoare, dar s'a desvoltat într-o prietenie și într-o colaborare care se întinde în toate domeniile activității lor.

«Securitatea noastră a adăugat Excelența Sa, — «trebuie asigurată în primul rând prin propriile forțe ale națiunii».

Discursurile roșite de cei doi șefi de state, în cari fiecare cuprind de o idee grefată pe realitățile politice actuale, au fost desigur firul călăuzitor al discuțiilor ce au urmat și vor urma și astăzi la Sinaia.

Suntăm convinși de alt-

fel că perfectarea discuțiilor dintre cei doi miniștri de externe se duce în cadrul aceluiași zone de lumină pe cari le-au trasat șefii de state, pocietind voința de dincolo de moarte, ai celor doi inspiratori ai alianței româno-poloneze.

Și acum făcându-ne ecoul sentimentelor de care este animată opinia noastră publică, noi salutăm cu îndoit entuziasm pe Excelența Sa d. Moscicki, care prin vizita făcută României a adăncit o alianță menită să păzească o pace cât mai îndelungată în Sud-Estul european.

Stilox

In onoarea d-lui Moscicki

Concertul de Gală dela Palat

Noaptea, Palatul Regal în haina de sărbătoare.

In sala de concert, orchestra Filarmonei sub conducerea d-lui George Georgescu, așteaptă semnalul.

Vin pe rând, personalități de seamă, înalți prelați, șefii misiunilor diplomatice, etc.

Marea sală cu 300 locuri e plină.

La ora 10 E. S. d. președintele Moscicki, își face intrarea, împreună cu M. S. Regele.

Asistența așteaptă în picioare, până se așează d. președinte și M. S. Regele.

Orchestra execută «Eine Kleine Nachtmusik» de Mozart și «Polonaise» de Chopin, etc.

Orchestra execută «Eine Kleine Nachtmusik» de Mozart și «Polonaise» de Chopin, etc.

Polonezi și M. S. Regele urmați de Marele Voievod Mihai, trec prin mijlocul sălii. Asistența, în picioare, se înclină respectuos.

In sala de recepție, M. S. Regele zărește pe d. Vaida-Voevod cu care se întreține îndelung, apoi cu d-nii Goga, Argelatu și mareșalul Pilsudski.

La ora 12 și jum. E. S. președintele republicii Polone și M. S. Regele se retrag.

Recepția a luat sfârșit.

PROGRAMUL ZILEI DE ASTAZI

Azi la orele 1 d. a. Legătușnea Polonei a oferit un dejun în onoarea d-lui Moscicki, președintele Poloniei.

Apoi înaltul oaspe a fost condus la gara Mogosoaia, de unde cu un tren regal a plecat la Sinaia.

In același tren, în afara de Suveran și Marele Voievod Mihai, au luat loc suitezele și Curtea Regală.

In gara Mogosoaia, înaltul oaspe a fost salutată de aceleasi personalități, ca la sosire.

O companie a regimentului de vor da onorurile.

La Sinaia se va face primire oficială. O companie mixtă formată din două plutone ale Batalionului de Gardă și două plutone ale Batalionului de Vânători de Munte, va da onorurile.

La ora 12, Principele Paul a oferit la palatul Dedinje un dejun în onoarea d-lui von Neurath. La dejun au luat parte și d-nii Stolidinovici, Spaho, generalul Mariel, ministrul Războiului, generalul Vrbanic și Rogiel, ministrul Germaniei la Belgrad, și diferite alte personalități.

La ora 13, Principele Paul a oferit la palatul Dedinje un dejun în onoarea d-lui von Neurath. La dejun au luat parte și d-nii Stolidinovici, Spaho, generalul Mariel, ministrul Războiului, generalul Vrbanic și Rogiel, ministrul Germaniei la Belgrad, și diferite alte personalități.

La ora 14, Principele Paul a oferit la palatul Dedinje un dejun în onoarea d-lui von Neurath. La dejun au luat parte și d-nii Stolidinovici, Spaho, generalul Mariel, ministrul Războiului, generalul Vrbanic și Rogiel, ministrul Germaniei la Belgrad, și diferite alte personalități.

La ora 15, Principele Paul a oferit la palatul Dedinje un dejun în onoarea d-lui von Neurath. La dejun au luat parte și d-nii Stolidinovici, Spaho, generalul Mariel, ministrul Războiului, generalul Vrbanic și Rogiel, ministrul Germaniei la Belgrad, și diferite alte personalități.

La ora 16, Principele Paul a oferit la palatul Dedinje un dejun în onoarea d-lui von Neurath. La dejun au luat parte și d-nii Stolidinovici, Spaho, generalul Mariel, ministrul Războiului, generalul Vrbanic și Rogiel, ministrul Germaniei la Belgrad, și diferite alte personalități.

La ora 17, Principele Paul a oferit la palatul Dedinje un dejun în onoarea d-lui von Neurath. La dejun au luat parte și d-nii Stolidinovici, Spaho, generalul Mariel, ministrul Războiului, generalul Vrbanic și Rogiel, ministrul Germaniei la Belgrad, și diferite alte personalități.

La ora 18, Principele Paul a oferit la palatul Dedinje un dejun în onoarea d-lui von Neurath. La dejun au luat parte și d-nii Stolidinovici, Spaho, generalul Mariel, ministrul Războiului, generalul Vrbanic și Rogiel, ministrul Germaniei la Belgrad, și diferite alte personalități.

La ora 19, Principele Paul a oferit la palatul Dedinje un dejun în onoarea d-lui von Neurath. La dejun au luat parte și d-nii Stolidinovici, Spaho, generalul Mariel, ministrul Războiului, generalul Vrbanic și Rogiel, ministrul Germaniei la Belgrad, și diferite alte personalități.

La ora 20, Principele Paul a oferit la palatul Dedinje un dejun în onoarea d-lui von Neurath. La dejun au luat parte și d-nii Stolidinovici, Spaho, generalul Mariel, ministrul Războiului, generalul Vrbanic și Rogiel, ministrul Germaniei la Belgrad, și diferite alte personalități.

La ora 21, Principele Paul a oferit la palatul Dedinje un dejun în onoarea d-lui von Neurath. La dejun au luat parte și d-nii Stolidinovici, Spaho, generalul Mariel, ministrul Războiului, generalul Vrbanic și Rogiel, ministrul Germaniei la Belgrad, și diferite alte personalități.

La ora 22, Principele Paul a oferit la palatul Dedinje un dejun în onoarea d-lui von Neurath. La dejun au luat parte și d-nii Stolidinovici, Spaho, generalul Mariel, ministrul Războiului, generalul Vrbanic și Rogiel, ministrul Germaniei la Belgrad, și diferite alte personalități.

La ora 23, Principele Paul a oferit la palatul Dedinje un dejun în onoarea d-lui von Neurath. La dejun au luat parte și d-nii Stolidinovici, Spaho, generalul Mariel, ministrul Războiului, generalul Vrbanic și Rogiel, ministrul Germaniei la Belgrad, și diferite alte personalități.

La ora 24, Principele Paul a oferit la palatul Dedinje un dejun în onoarea d-lui von Neurath. La dejun au luat parte și d-nii Stolidinovici, Spaho, generalul Mariel, ministrul Războiului, generalul Vrbanic și Rogiel, ministrul Germaniei la Belgrad, și diferite alte personalități.

La ora 25, Principele Paul a oferit la palatul Dedinje un dejun în onoarea d-lui von Neurath. La dejun au luat parte și d-nii Stolidinovici, Spaho, generalul Mariel, ministrul Războiului, generalul Vrbanic și Rogiel, ministrul Germaniei la Belgrad, și diferite alte personalități.

La ora 26, Principele Paul a oferit la palatul Dedinje un dejun în onoarea d-lui von Neurath. La dejun au luat parte și d-nii Stolidinovici, Spaho, generalul Mariel, ministrul Războiului, generalul Vrbanic și Rogiel, ministrul Germaniei la Belgrad, și diferite alte personalități.

La ora 27, Principele Paul a oferit la palatul Dedinje un dejun în onoarea d-lui von Neurath. La dejun au luat parte și d-nii Stolidinovici, Spaho, generalul Mariel, ministrul Războiului, generalul Vrbanic și Rogiel, ministrul Germaniei la Belgrad, și diferite alte personalități.

La ora 28, Principele Paul a oferit la palatul Dedinje un dejun în onoarea d-lui von Neurath. La dejun au luat parte și d-nii Stolidinovici, Spaho, generalul Mariel, ministrul Războiului, generalul Vrbanic și Rogiel, ministrul Germaniei la Belgrad, și diferite alte personalități.

La ora 29, Principele Paul a oferit la palatul Dedinje un dejun în onoarea d-lui von Neurath. La dejun au luat parte și d-nii Stolidinovici, Spaho, generalul Mariel, ministrul Războiului, generalul Vrbanic și Rogiel, ministrul Germaniei la Belgrad, și diferite alte personalități.

La ora 30, Principele Paul a oferit la palatul Dedinje un dejun în onoarea d-lui von Neurath. La dejun au luat parte și d-nii Stolidinovici, Spaho, generalul Mariel, ministrul Războiului, generalul Vrbanic și Rogiel, ministrul Germaniei la Belgrad, și diferite alte personalități.

La ora 31, Principele Paul a oferit la palatul Dedinje un dejun în onoarea d-lui von Neurath. La dejun au luat parte și d-nii Stolidinovici, Spaho, generalul Mariel, ministrul Războiului, generalul Vrbanic și Rogiel, ministrul Germaniei la Belgrad, și diferite alte personalități.

La ora 32, Principele Paul a oferit la palatul Dedinje un dejun în onoarea d-lui von Neurath. La dejun au luat parte și d-nii Stolidinovici, Spaho, generalul Mariel, ministrul Războiului, generalul Vrbanic și Rogiel, ministrul Germaniei la Belgrad, și diferite alte personalități.

La ora 33, Principele Paul a oferit la palatul Dedinje un dejun în onoarea d-lui von Neurath. La dejun au luat parte și d-nii Stolidinovici, Spaho, generalul Mariel, ministrul Războiului, generalul Vrbanic și Rogiel, ministrul Germaniei la Belgrad, și diferite alte personalități.

La ora 34, Principele Paul a oferit la palatul Dedinje un dejun în onoarea d-lui von Neurath. La dejun au luat parte și d-nii Stolidinovici, Spaho, generalul Mariel, ministrul Războiului, generalul Vrbanic și Rogiel, ministrul Germaniei la Belgrad, și diferite alte personalități.

La ora 35, Principele Paul a oferit la palatul Dedinje un dejun în onoarea d-lui von Neurath. La dejun au luat parte și d-nii Stolidinovici, Spaho, generalul Mariel, ministrul Războiului, generalul Vrbanic și Rogiel, ministrul Germaniei la Belgrad, și diferite alte personalități.

La ora 36, Principele Paul a oferit la palatul Dedinje un dejun în onoarea d-lui von Neurath. La dejun au luat parte și d-nii Stolidinovici, Spaho, generalul Mariel, ministrul Războiului, generalul Vrbanic și Rogiel, ministrul Germaniei la Belgrad, și diferite alte personalități.

La ora 37, Principele Paul a oferit la palatul Dedinje un dejun în onoarea d-lui von Neurath. La dejun au luat parte și d-nii Stolidinovici, Spaho, generalul Mariel, ministrul Războiului, generalul Vrbanic și Rogiel, ministrul Germaniei la Belgrad, și diferite alte personalități.

La ora 38, Principele Paul a oferit la palatul Dedinje un dejun în onoarea d-lui von Neurath. La dejun au luat parte și d-nii Stolidinovici, Spaho, generalul Mariel, ministrul Războiului, generalul Vrbanic și Rogiel, ministrul Germaniei la Belgrad, și diferite alte personalități.

La ora 39, Principele Paul a oferit la palatul Dedinje un dejun în onoarea d-lui von Neurath. La dejun au luat parte și d-nii Stolidinovici, Spaho, generalul Mariel, ministrul Războiului, generalul Vrbanic și Rogiel, ministrul Germaniei la Belgrad, și diferite alte personalități.

La ora 40, Principele Paul a oferit la palatul Dedinje un dejun în onoarea d-lui von Neurath. La dejun au luat parte și d-nii Stolidinovici, Spaho, generalul Mariel, ministrul Războiului, generalul Vrbanic și Rogiel, ministrul Germaniei la Belgrad, și diferite alte personalități.

La ora 41, Principele Paul a oferit la palatul Dedinje un dejun în onoarea d-lui von Neurath. La dejun au luat parte și d-nii Stolidinovici, Spaho, generalul Mariel, ministrul Războiului, generalul Vrbanic și Rogiel, ministrul Germaniei la Belgrad, și diferite alte personalități.

Vizita d-lui Von Neurath la Belgrad

BELGRAD, 8 (Rador). — D. Stolidinovici, președintele consiliului de miniștri, și d. von Neurath, ministrul Afacerilor Străine al Germaniei, au primit azi după amiază la ora 17 și 30 pe reprezentanții presei, cărora li s'au dat următorul comunicat oficial:

«Baronul von Neurath, ministrul de afaceri străine al Reichului, a făcut o vizită guvernului regal iugoslav dela 7 la 9 Iunie.

«Întrevederile care s'au desfășurat în această împrejurare au dat d-lui Stolidinovici și von Neurath prilejul de a proceda la o examinare amănunțită a tuturor chestiunilor interesând în comun Germania și Iugoslavia.

«Acest schimb de idei dintre cei doi oameni de stat, străbătut de o sinceră încredere mutuală, a arătat identitatea punctelor lor de vedere asupra situației politice și asupra utilității colaborării pacifice a celor două țări.

«Acest convorbiri au întărit dorința și voința manifestată de ambele părți de a servi cauza păcii generale pe calea dezvoltării relațiilor reciproce.

«Fleita ministrului de afaceri străine al Reichului în Capitala iugoslavă a întărit convingerea mu-

Comuniștii se măcelăresc între ei

SAINT JEAN DE LUZ 8 (Rador) Correspondentul Agenției Ștefan transmite:

Din Madrid se anunță că în plasa Tautilor au fost împușcați 300 anarhiști, cari fuseseră arestați cu prilejul turburărilor dela gara de nord a capitalei.

După un pocus sumar, anarhiștii au fost executați de un pluton al brigăzii internaționale.

După executarea celor condamnați, s'a îngăduit familiilor să ridice corpurile neînsușite.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Recepția a luat sfârșit.

Requiemul dela biserica italiana pentru G-ralul Mola

Românii s'au închinat pentru sufletul marelui erou

«Ai dimineață la orele 10,30 a avut loc la biserica Italiană, un requiem pentru pomenirea generalului Mola, comandantul armatei de nord, a trupelor naționaliste.

GENERALUL MOLA

Catafalcul era învelit în culorile naționaliste spaniole iar deasupra

lui strălucia o cruce, semnul pomenirii care a murit eroul spaniol la război, patru colțuri stăteau de veghe, patru fideți legionari, îmbrăcați în costume naționale.

La această solemnitate au participat: D-nii Fabricius, ministrul Germaniei la București, Ugo Sola, ministrul Italiei, PRAT I. SOUTA, Cornelli Codreanu, Octavian Goga, C. Argelatu, D. R. Ionescu, Dr. Amza Jilau, I. Florescu, Ing. Clime, Pr. Dumitrescu, AL. Cantacuzino, col. Zăvelanu, Pr. Ionescu-Dumănești, I. V. Vădu, Pr. N. Cristescu, Costa, atasee la ambasada Italiei, Prof. Luca, Todorin, Prof. N. Pop, Ing. Virgil, Deasemeni au fost de față în personal al legătușiei Italiei, de la Portugalia, Albaniei și din Africa, împreună cu atasee militare.

Au mai participat fașile din București cu steaguri și fanioane foarte mulți legionari.

Echipa legionară care a fost în Spania, a făcut de gardă în jurul catafalcului.

Ceremonia a decurs într-o impresionantă atmosferă de respect.

Mișelesc atac bolșevic la Grenada

SALAMANCA, 8 (Rador). — Correspondentul Agenției Havas

dă următoarele amănunte asupra bombardamentului efectuat azi de avioanele guvernamentale contra orașului Grenada:

Două avioane de bombardament, escortate de un avion de vânătoare au sburat pe deasupra orașului, arborând vizibil drapelul alb, pentru a face să se creadă că au de gând să se predea naționalistilor. Din această cauză ele nu au fost atacate de naționalisti, putând astfel avaria 15 bombe asupra cartieru-

lui muncitoresc San Lazar, distrugând 15 case.

Prinzând de veste, apărarea anti-aeriană a orașului a intrat în funcțiune, punând pe fugă pe agresori și provocând mari avarii unuia din avioanele guvernamentale.